

گروه پژوهشی نمایش های و موسیقی نواحی سنتی

نمایش های سنتی ایران نمایش هایی بودند برای عامه مردم و چندان از رسمیت فرهنگی برخوردار نبودند و به همین علت چندان در ثبت و ضبط آنان کوششی به عمل نیامده از نمایش های مذهبی که صبغه ای آئینی داشتند مثل تعزیه تا نمایشهای مضحکه و مردمی که قصد اصلاح رفتار های ناپسند بشری را داشتند، مثل سیاه بازی اغلب نسخه های نمایش های سنتی از تعزیه گرفته تا تخت حوضی خیمه شب بازی ها پرده خوانی ها و نقالی و... ثبت نشده و اغلب بداهه پردازی می شدند این بازی ها قدمتی کهن حتی پیش از اسلام و به ویژه در عهد ساسانی داشتند. لذا پژوهش پیرامون این میراث فرهنگی کشور به منظور شناخت عمیق تر آن و کشف و ضبط و حفظ و احیاء آنها و تمامی هنرهای وابسته به آن ها از ضرورت های پژوهشی و فرهنگی کشور محسوب می شود.

موسیقی سنتی ایرانی در بردارنده موسیقی دستگاهی، ردیف، موسیقی نواحی، مقامی و موسیقی مذهبی و آیینی است که با پیروی از آداب وقواعدی که ریشه در فرهنگ و تاریخ کهن دارد اجرا می شود. پژوهشگرده هنرهای سنتی ضمن تلاش برای پژوهش در جهت حفظ و احیا و در صورت لزوم ارتقاء موسیقی سنتی ایران هدف ثبت و ضبط گنجینه های موسیقی های مقامی و نواحی که در مناطق بسیاری با از دست رفتن نوازندگان و خوانندگان اندکشان در معرض نابودی اند را نیز دنبال می کند، در کنار بازتولید و ارتقاء سازهای سنتی که در کارگاه سازسازی پژوهشگرده انجام می شود.

هنر نمایش و موسیقی سنتی ایرانی از جمله میراث معنوی به شمار می آید که نشان آنها را در جای جای زندگی مردم می توان باز جست، چنان که بخش چشمگیری از آنها همبسته رفتاری اجتماعی، یا رسمی جاافتاده اند. با توجه به آن که مجموعه این هنرها در تعریف هویت فرهنگی هر ملتی می تواند از اهمیت بسیار برخوردار باشد، لازم است که توجه خاصی در حفظ، احیا و اشاعه مجموعه این هنرها مبذول داشت. به ویژه آن که دانش وابسته به این هنرها به روال سنت سینه به سینه انتقال یافته و ثبت نشده اند، لازم است که به منظور حفظ و گاه احیا متخصصان نمایش و موسیقی سنتی مطالعات و پژوهشهای نظامداری را بدین منظور طرح ریزی نمایند.